

Oppi, armas luggeja: kui se māe-waim fa ûtskord nida sinno mannu tulles, siis árra olgo ahne, enge sõwva hennele:

- 1) mõistust, et sinna tijás, mes sinna hennele:
- 2) peas sõudma, et sa õnnelikkus saas. Nink konna sinna siis hõlpsast hennele wõis sõuda mes üts rummal inniminne fallis ei arwa, siis palle hennele weel
- 3) jáådwát rahhulolle mist, nink et sulle ûtski tahhitseminne es tulles.

Ehk nida:

Mes awvitap sul õnnega pokko sada, kui tarkust ei olle, seddá õigede pruki. G. M.

Surm ja temia abbimehhed.

(Aks mõisto-jut.)

Mõisto-jutto fore sees.
Ellab töösiduse-iwva.

Wañal ajjal, kus eñamist iñimeste ello-pâwad wâgga pikkale ullaatasid, juhtus üksford surmal suur tõ pudus ja kartis ta waene ammetid opis uñustawad, kui mitte warmalt uut tõjatko ei leiaks. Ses nâlguse kibbedusses andis ta oma abbimeestele kâsku, ühhel nimetud pâwal nõu piddamisele pokko tulla. Seal tullid siis sedda, nâlg, kâsk, kurjad többed, âppartused,

arstid, iñude kihhotajad ja mitmed muud iñimese ello-igga lühhendawad ammetmehhed suremarigi wallitseja aujárje ette kokku. Kui kuñingas Kontnik *) oma kõnet lõppetanud ja kuuljatele pikemalt árra selletanud, mispârrast neid seie olli kutsutud, siis lissas ta wimaks weel jure: „Kes nûud teie ulgas kõige wapram tapja, ja tânni eñam iñimese lomi kui ükski teine maa pealt áwvitauud on, se astugo miño aujárje ette! ma tahhan temale suremat wolle kätte anda, mis läbbi ta miño járgmiseks ning eñimeseks rigi-würstiks peab tõusma!“ Nûud ruttas iggamees omaast ramatuust pokku-arwama, kui paljo temä wâe ja wõimuse läbbi tânnini olli ukkatud, agga kes jõuaks siin sedda ot-sata numride arru ülespanna, mis algmisest kuni senna páwanि föjja ja kâtko ja nâlja ja âpparduses ja többede ja arstide pearamatutes seis! Jubb tahtis surmarigi kuñingas ülemaat numriperremeest endale járgmiseks wallitsejaks nimetada, ja temale aumârki rinda panna, kui ta koggemata silmad ülestõstis ja üht wõerast meest otsego pool tukkus ukse pida naal näggi. „Kes siña siis olled?“ küssis kontnik. Esmene ello-mõrtsukas — kostis wõeras ambaid irwitades. „Miña ei tunne sind, egga mâlle:

*) Kontnik tâbhentab nõnda kui Kuivik nälja kombel surma, fest et surma-fujjo maalrid seddawisti tewad, fudda pildisepe peal Wina-kâsk reeb nähha on.